

Es jūtos daļa no sabiedrības grupas

Brīvais mikrofons

Vakardienas koncerts iesākās rātņi – ar vieglu pēcpudienas vējiņu un sirsnīgiem jaunāko dalībnieku priekšnesumiem. Tomēr dramaturģija auga un pieauga, bija gan improvizācijas par 3x3 tēmām, gan dabas stihija slapjā veidā, gan asprātīgi vakara vadītāji, gan nevaldāmas skatītāju emocijas un trakulīgi danči. Pēdējos gabalus nācās atkārtot un atkārtot.

Bet par visu pēc kārtas.

Brīnišķīgie vakara vadītāji Gustiņš (Ingus) un Indriķis Krūmiņi Brīvo mikrofona pieteica tā: “Koncerts izskatās, ka būs interesants, priekšnesumu kārtību un dalībnieku skaitu paši īsti nezinām, bet sākam!”

Programma bija visai daudzveidīga. Vakarū atklāja Indriķis Krūmiņš ar akordeonu izpildot dziesmu “Ritenītis”, ko iemācījies mūzikas skolā. Nākamā bija Rota Ozoliņa ar dziesmu no sava izlaiduma “Tavi sapņi ir balti, balti, balti”. Lilija Sirvida par sevi pastāstīja: “Man ir 10 gadi, četras māsas un patiek dejot,” un noskaitīja dzejoli par vainagu. Edgars Krēķis vēstīja, ka viņam vislabāk garšo pankūkas un noskaitīja dzejoli par pazudušu un pēc tam atrastu čellu. Matilde Zilgalve, kurai patiek vienradži, krokodili (ideālā gadījumā arī ar vienu ragu), tīģeri un truši, spēlēja “Kur ta tu nu biji” uz čella. Ievirze “Pamuzicēsim” Alberta Rokpeļņa vadībā bija gatavi izpildīt muzikālu ritma improvizāciju. Muzikanti gan īsti nebija droši, kur atrodas koncerts Limbažos vai Baldonē,

bet galu galā, vienojās, ka Bebreņē un nodziedāja “Audz pupa”.

Māra ar brāli izpildīja tautas dziesmu “Kur tu teci, gailīti”.

Bet Bebreņes 3x3 darba grupa izpildīja savu zināmo hitu “Es nevaru būt balts”. Taisnība jau ir, melnos kreklos neviens nevar būt balts.

Māsas Sirvides vēlējās turpināt uzstāšanos, bet Indriķis neļāva sākt, kamēr publika nebija izveidojušas roku vilnišus dažādos veidos. Pēc brīža māsas pie dziedāšanas tika un acināja dziedāt līdzī arī publiku.

Tad uz skatuves nāca dažādi Krūmiņi un pieteica savu numuru “Zilais lakatiņš” ar vadošo solistu Gustavu Krūmiņu, kurš pirmo reizi uz skatuves spēlēja ievīņu.

Rokpeļņu ģimene uzstājās ar latviešu himnisko dziesmu, kas sauc ārā taisnību no metāla zārka. Pirms 16 gadiem Mazsalacas 3x3 viņi uzstājās pirmoreiz un izpildīja šo dziesmu divatā ar sievu Lienī, bet tagad – jau vokāli instrumentālā ansambli kopā ar saviem dēliem Albertu, Vodemāru, Ernestu un Rafaēlu.

“Un nākamie mums uzstāsies Vilkači!” sauca vadītājs Indriķis. “Un es domāju, vajag lielākus aplausus, jo Vilkači uzstājās kopā ar Tautumeitām!” “Un kā jums, Vilkači, patika Tautumeitu koncerts?” “Ļoti patika koncerts un Tautumeitas.” “Un tad vēlreiz kārtīgus

aplausus!” un tad jau Miķeļa slaistišanās dziesma tika nodziedāta.

Pēc tam sekoja unikālās apvienības “Var-gan” (27 vargāni vienā performancē!) instrumentālais trellis. Kad Indriķis uzstājīgi lūdza pastāstīt par savu grupu, viena no dalībniecēm atbildēja lakoniski: “Var-būt.”

Baiba Roze sacīja, ka īsi priekšnesumi nav gari, ka viņai patiek kaķi, visādi pekstiņi un stādīja priekšā latviešu konceptuālā dzejas tēva Žebera dzejoli par vampīru, kam garšo kefirs.

Labākā mūzikas apvienība Latvijā “Čīks un viss” savas pasaules koncerttūres ietvaros uzstājās Bebreņē, izpildot aizrautīgu un gana enerģisku kompozīciju ar žēlabām par skaisto jaunību, ko nākas zaudēt.

Kārlis Brīvulis spēlēja klasisko ģitāru un izpildīja skaistu argentīniešu skaņdarbu, kurā katrs, kurš vēlējās, varēja saklausīt milestību.

Ar aplausiem uz skatuves sagaidījām Paulu un Paulu ar skaņu eksperimentu, kurā paši vēlējās saprast – var vai nevar nospēlēt taisni.

Tad nāca Izabella un Paulīne, jau gatavas uzstāties, bet jaunais vadītājs Indriķis to aizkavēja, nevarēdams atšķetināt dilemmu – kura no māksliniecēm ir viņa māsa. Ar publikas palīdzību jautājums tika atrisināts un mēs dzirdējām brīnišķīgu ģitāru duetu par sniedzīņu.

Dienas kārtība trešdien, 2.07.

- 8.00**
Ķermeņa un gara modināšana
- 9.00**
Brokastis
- 9.40**
Dienas tēma un TV
- 10.10**
Rīta ievirzes
- 13.00**
Pusdienas
- 14.00 – 16.30**
Pēcpusdienas ievirzes
- 17.00 – 18.45**
Pievakares ievirzes,
Apvārsnis ar Valdi Klišanu
- 19.00**
Vakariņas
- 20.00**
Daudzinājums
- 21.45**
Vakara pasaciņa un vakara dziesma
- 22.00**
Sadziedāšanās pie ugunsкура,
danči, nīkšana

Krūmi un ozoli dzied, 2.07.

Mīļi sveicieni vārda dienā
Laumai Jansonei!
Lai vislabākā dzimšanas diena
**Annai Madarai Lazovskai, Mārītei
Martinsonei un Undīnei Rozei!**
Svinam un suminām!

Redakcija precizē

Iepriekšēja numurā aprakstā par Vilku mācību Jānis Atis Krūmiņš kļūdains nosaukts par Gustava tēti, kaut arī viņš ir Gustava vectētiņš.
Redakcija atvainojas par pārpratumu un aicina to uztvert kā komplimentu!

Saieta atbalstītāji

Lielu paldies sakām Bebreņu 3x3 atbalstītājiem: Augšdaugavas novadam, Bebreņu pārvaldei, Kultūras ministrijai, Santa Maria, Paulig, Kanclers, Akanti, Laimes bļoda, Sēlijas salas, Labietis, Hopala, Buršs, Nurme, Siltumtehnika, Sēlijas Siltums, Benu aptieka, Jumīši, Abellas!

Ekskursija

Dvietē – par atmiņām, saules ogām un īstu lauku saldējumu

Dvietes muiža

Pirmā ekskursija izrādījās ne tikai numerācija ekskursiju programmā, bet arī godam nopelnīts tituls. Dvietē muižas autobusa, mikroautobusa un vieglo auto svītu sagaida pati grāfiene (Vandas Gronskas personā). Lai gan ēku ierasts saukt par muižu, patiesībā tā nav bijusi Plāteru-Zibergu dzīvojamā māja, bet gan muižas kantora ēka. Kantora ēku pielāgoja skolai, kas šeit darbojās no 1943. līdz 1972. gadam.

Arī ekskursijas vadītāja ir šīs skolas absolvente. Viņa sevi sauc par dvietieti: “Tas ir mans spēks, mans lepnums.” Šodien ēka kļuvusi par vietu, kur var iepazīt Dvietes cilvēku dzīvi, viņu sadzīvi un atmiņas.

Pēc skolas slēgšanas ēka ilgu laiku kalpoja kā noliktava, līdz 2014. gadā bijušās skolnieces nolēma to atdzīvot. Tuvojoties Latvijas simtgadei, viņas vēlējās Latvijai uzdāvināt vienu sakoptu stūrīti. Tā pamazām katra telpa tika iekārtota un veltīta kādam notikumam vai piemiņai.

Muižā redzamās lietas ir vietējo cilvēku sanestās dāvinātas – fotogrāfijas, mēbeles, sadzīves priekšmeti, apģērbi, trauki. Īpaša vieta ierādīta porcelāna un keramikas kolekcijai. Gide porcelānu sauc par “balto zeltu” un uzsver, ka viesus šeit neuzņem ar papīra vai plastmasas traukiem. Muzeja skapjos glabājas servīzes ar reiz labi zināmiem nosaukumiem – “Regīna”, “Viktorija”, arī “Māra”.

Atsevišķa telpa veltīta rokdarbiem, kuru tālākajā ekskursijas daļā mums izrāda Gunta. Pēc kara materiālu nebija daudz, tāpēc cilvēki prata izmantot visu pieejamo – šuva, adija, auda un darināja paši. Redzami arī pūra priekšmeti, jo, kā mēs zinām, senāk meitai, izejot pie vīra, bija jāsaģatavo dāvanas gan līgavainim, gan viņa radiem.

Blakus izveidota skolas klase ar fotogrāfijām, skolēnu un skolotāju sarakstiem. Vietējie, atbraucot kopā ar bērniem un mazbērniem, fotogrāfijās meklē savus vecākus un vecvecākus, atceras skolas gadus un salīdzina toreizējo skolas dzīvi ar mūsdienām. Skati tālāk rakstā trīsreiztrīsnieces Maijas stāstu.

Muzejā izveidota arī dabas jeb meža klase. Tā veltīta Dvietes apkārtnes mežiem, augiem un dzīvniekiem. Ekspozīcijas tapšanā iesaistījies arī mednieku kolektīvs “Dviete”, daloties ar savām trofejām. Pie tām varēja apskatīt (un slepus pieskarties) arī vilka ādai. Dabas klasi papildina tautasdziesmas, atziņas un miklas par dabu. Vai zini, kas dienā guļ un naktī peles ķer? Saieta bērni spēja atbildēt uzreiz.

Muižas daļu noslēdz telpa, kas veltīta Paulam Sukatniekam un Dvietes vīnkopības stāstam. Tieši Dvietē viņš selekcionēja Latvijas klimatam piemērotas, ziemcietīgas vīnogas. Šeit tas ir tikai ievads – vēlāk ekskursijas dalībnieki dosies uz Sukatnieka mājām “Apsītes” un viņa piemiņas dārzu.

Un tagad uz baznīcu!

Dvietes baznīca – krusta ceļš un cilvēku atmiņas

Tā kā mums ir vēl gana daudz laika, uz Dvietes katoļu baznīcu dodamies kājām. Nav jau neko tālu jāiet. Pēc tam uz blakus ēkā iekārtoto mansardu, – muzeju, kas kalpo kā sakrālo lietu glabātuve. Pirms ieešanas baznīcā gide paskaidro, kā baznīcā uzvesties un atgādina aizvērt durvis, lai dievnamā neielidotu putni.

Sava veida pārsteigums ir, ka baznīcā apskatāms lielākais Krusta ceļš Latvijā. Tas ir četrpadsmit gleznu kopums, kas izvietots pa baznīcas perimetru un attēlo Kristus ciešanu ceļu. Gide Vija bija pārsteigta, ka ekskursijā nav neviena katoļa un neviens īsti nezina, kas ir Krusta ceļš. Kad ekskursante Līga paskaidroja, ka viena daļa grupas ir dievturi, gide secināja: “Tātad pagāni.”

Šajā pieturā personiskāku noskaņu ienesa saieta dalībnieces Maijas Sirvides stāsts, kuram tad arī pievērsos. Lai gan Maija dzimusi Valmierā un tagad dzīvo Ozolniekos, bērnībā viņa daudz laika pavadījusi pie vecmamma Dvietē. Viņa atceras, ka padomju laikā baznīcā bijusi gandrīz ieaugusi kokos, it kā paslēpta, lai pārāk nekristu acīs. Vēlāk, kad koki tika nozāģēti, baltais dievnamš pēkšņi atkal parādījies ainavā.

Maijai personiski aizkustinošs brīdis bija arī Dvietes skolas piemiņas ekspozīcija muižā, kur viņa atrada sava tēva vārdu 1955. gada absolventu sarakstā. Tādējādi ekskursija kļuva ne tikai par vietu apskati, bet arī par sastapšanos ar savas ģimenes pagātni. Vēl jo vairāk tādēļ, ka Maijas tēvs šogad devies aizsaulē un Maija varēja atminēties sava tēva un viņa brāļa dāsnumu, kuri ziedojuši gan darbu, gan līdzekļus novada attīstībā.

Pie Paula Sukatnieka – stāsts par saules ogām un vēl ko vairāk

Ja muižā Sukatnieka stāsts tikai iesākās, tad viņa mājās "Apsītes" tas turpinās daudz plašāk. Te uzmanības centrā ir vīnogas – vai, kā Sukatnieks tās gribēja saukt, saules ogas. Varbūt būsiet dzirdējuši viņa selekcionēto, aukstumizturīgo vīnogu šķirni "Dvietes zilā".

Vanda stāsta, ka vīnogā vērtīgas ir ne tikai ogas. Vīnogu lapas var sālīt, skābēt, marinēt, saldēt un žāvēt tējai. Rozīnes, vīnogu sula, kauliņi, pat apgrieztie vīnogulāju zari un pelni – viss var tikt izmantots. Zarus Sukatnieka saimniecībā sien buntītēs un izmanto grilēšanā, bet pelnus atdod atpakaļ vīnadārzam, jo tajos ir mikroelementi.

Sukatniekam vīnogas nebija tikai dārza augs. Viņš tās sauca par saules bērniem, saules auklētu un saules koptu ogu, kuras sulā koncentrēts saules spēks. Tāpēc, viņaprāt, vīnogai vajadzētu būt nevis vīnogai, bet saules ogai.

Gides stāstā atklājas arī pats Sukatnieks – neparasts un patstāvīgs cilvēks. Viņš nelietoja tabaku un alkoholu, negāja uz baznīcu, nesagājās ar komunistiem, bet krāja akmeņus un pasaku grāmatas. Akmeņus viņš uzskatīja par vissenāko matēriju, kas glabā informāciju par Zemes pagātni.

Lai gan Pauls Sukatnieks nodzīvoja tikai 75 gadus, viņš atstāja plašu mantojumu. Viņa mērķis bija radīt šķirnes, kas Latvijas isajās vasarās spēj nogatavoties, ir izturīgas pret aukstumu un slimībām un dod labu ražu.

Gide uzsver, ka Sukatnieks ļoti gribēja, lai latvieši augtu gudra, spēcīga un vesela tauta.

Dvietes īstais lauku saldējums – ekskursijas saldaiss noslēgums

Vai zini, kas ir atbūda? Dvietieši to sauc par piekto gadalaiku – tas ir kad ilgstoši pārplūdusi Daugava un Dvietes upe. Tas ir kad applūst tuvējās pļavas un vietumis izveidojas vien salas. Ekskursijas noslēgumā esam nonākuši šādā applūstošā Dvietes palienē, kur top Dvietes īstais lauku saldējums. Saimnieki stāsta, ka saldējums tiek gatavots kopš 2019. gada. Galvenā doma bijusi radīt dabīgu saldējumu – bez augu taukiem un emulgatoriem (kas kaitē zarnu traktam), ar mazāku cukura daudzumu un no pašu saimniecības piena. Govis ganās bioloģiskās pļavās, un tieši tas, pēc saimnieku domām, dod saldējumam īpašo garšu.

Ideja radās piensaimniecībā, meklējot iespēju radīt produktu ar lielāku pievienoto vērtību. Ar Eiropas fondu atbalstu tika izveidota ražotne un apmeklētāju namiņš. Jau pirmajā lielajā tirdziņā saldējums ieguva atzinību novada garšas konkursā, un tas deva pārliecību turpināt.

Saimnieces meita Elīna, kura ir arī uztura speciāliste, uzsver, ka izmanto galvenokārt vietējās izejvielas – savu pienu, vietējos ābolus, zemenes un citas ogas. Viņi ir arī "Dabisko pļavu produkta" kategorijā un Latvijas kulinārā mantojuma tiklā.

Saldējuma gatavošana izrādās daudz sarežģītāka, nekā varētu šķist. Piens tiek atdalīts no saldā krējuma, masa tiek uzmanīgi uzkaršēta (un nedrīkst pārkaršēt), olu dzeltenumi atdalīti no baltumiem, bet pēc tam viss jāatdzesē un jānogatavina. Saimnieki nesteidzas paplašināties, jo vēlas saglabāt kvalitāti, nevis dzīties pēc daudzuma.

Un tagad no teorijas un Dvietes pieciem gadalaikiem, ķeramies pie sešiem gadalaikiem. Degustācijā dalībnieki varēja nogaršot sešu garšu saldējumus – smiltsērķšķi, rabarberu-zemeņu, vaniļas-bumbieru, piparmētru ar šokolādes gabaliņiem, šokolādes un auzu grilljāžas. Kopumā saimniecībā tiek gatavots ap trīsdesmit garšu. Bija pieejami arī saldējuma kokteiļi, *affogato* (kafija ar plombīru) un citi gardumi.

Piesātināta diena! Ceru, ka Tev arī bija interesanta ekskursija!

Citos ekskursiju maršrutos

Uldis

Ģimene

3x3 ir spēka avots

Puķišu ģimene – mamma Laila, meita Inta un viņas otrā pusīte Austris – uz 3x3 atbraukuši no Alsungas un Kuldīgas. Otrā meita Anta šoreiz uz saietu netika. Visi ir jau pieredzējuši trīsreiztrīsnieki – Austrim šis ir trešais saiets, Lailai sestais, bet Intai ceturtais. Laila Alsungas 3x3 bija ievirzes vadītāja un no tā laika bijusi saietos dažādu ieviržu vadītāja (gan maizes cepšanas, gan kreklu šūšanas, gan arheoloģisko un etnogrāfisko tērpu šūšanu).

Jūs 3x3 atgriezti un redzat saietu vērtību?

Laila: Es gribēju pabūt 3x3 arī citur Latvijā, ne tikai Kurzemē. Un te mēs esam – Latvijas pretējā pusē. Mēs baudām, šis ir fantastiskas dienas, brīnišķīgs laiks! Jā, ir karsts, bet, ja būtu lietais, arī nebūtu labi. Man ļoti patiek, ka ģimene esam šeit kopā. Mājās man ar meitām tas reti izdodas, katrs savos darbos aizņemts. Bet šeit mēs esam kopā un esmu priecīga! Saietā satiekam jau zināmus cilvēkus un arī iepazīstam jaunus.

Tas jau ir viens no 3x3 uzdevumiem – jāģēpils kopā pavadīšanas laiks.

Laila: Apmeklēju ģimeņu semināru, man ļoti tas patiek! Šo ievirzi vada dāmas, kas ir aizsākušas 3x3 – Līga Ruperte un Māra Tupesis, personības, kas mani iedvesmo. Katrā saietā ir kāda īpaša personība. Pagājušajā gadā tāds iedvesmas avots bija Austris Grasis.

Inta: Es eju uz pirts ievirzi, mēģinu sevi attīrīt. Un vēl es eju uz vingrošanu, tur māca gan fizioterapiju, gan par pareizu elpošanu, gan pareizu stāju. Liekas, ka ikdienā ir tik

daudz laika, it kā varētu atrast kādu britiņu sev, bet ne vienmēr tā sanāk. Pēc šādām ievirzēm ir cita motivācija, gribas celties un darīt. Dabūt tādu grūdieniņu un vairāk domāt par sevi.

Austris: Es eju uz vīriešu praktiskajām ievirzēm – grozu pišanu un alus brūvēšanu pie Laura Karpova un Laura Cekula. Īrijā es arī apmeklēju alus brūvēšanas ievirzi pie viņiem. Mazais Lauris par alus stāsta ļoti profesionāli, bet lielais Lauris stāsta tā, ka katrs var saprast – vienkāršā valodā. Šogad pēc saieta mēģināšu kaut ko uzbrūvēt pats. Cik var mācīties, laiks ķerties pie darba!

Vai dancojat pa vakariem?

Inta: Jā, gan uzdancojam, gan aizejam panikt.

Laila: Ar mani šogad ir tā, ka esmu trešo nedēļu bez balsis. Priecājos par to, ko dara citi nometnieki. Acīmredzot šī nedēļa ir par to, ka jāpaklusē un jāpavēro. To es arī daru. Klausos un jūtu.

Brīvajā mikrofonā piedalīsieties?

Austris: Nē!

Laila: Šogad nevaru padziedāt, bet, kad bijām Īrijā, tad gan mēs piedalījāmies!

Inta: Es gan izmantošu izdevību uzskatīties, dziedāšu un spēlēšu čakrofonu. Tas ir reti redzēts instruments, līdzīgs ksilofonam. Bebreņu Dziesmu svētkos es spēlēju dūdas.

Laila: Abām manām meitām ir muzikālā izglītība – akordeons un citi instrumenti – kokle, stabule, blokflauta.

Laila, ko tu dari ikdienā?

Es palidzu šūt tautas tērpus, vadu kulinārās meistarklases.

Austris: Viegļāk pajautāt, ko tu nedari.

Laila: Jā, es daudz ko daru. Es arī ražoju suvenīrus, vāru burkānu ievārījumus. Es nemāku pūst dūdas.

Inta: Mēs ar māsu Īrijas 3x3 sēdējām un runājām, ka gribētos aizbraukt uz saietu Latvijā. Un, izrādās, ka mums blakus sēž Ilze un Lauris Cekuli, kas vadīs saietu Bebreņē. Un tā, vārds pa vārdam, uzrakstījām pieteikumu un esam šeit. Esam ļoti pateicīgi par šo iespēju.

Kā mums sākās 3x3? Pirmajā gadā mēs izdomājām braukt uz Īriju un uzdāvināt dalību arī mammai. Bet viņa mūsu ieceri atminēja! Otro reizi, kad gatavojāmies doties uz Īrijas 3x3, mums piedāvāja vadīt jauniešu klubu un arī spēlēt dančus un nīkšanu.

Laila: Esmu milzīgā ritmā, tik daudz darbu un ideju. Caur manām rokām izgājusi 16 deju kolektīvu tērpu šūšana, pārsvarā suitu, kā arī citi lielāki un mazāki projekti. Un tāpēc ir ļoti svarīgi laiku pa laikam apstāties, pavērot pasauli un uzņemt enerģiju.

Man ir ļoti svarīgi arī dot. Kad esi palīdzējis cilvēkiem radīt tautastērpu un redzi, kā viņš uzvelk to un iztaiso savu muguru. Kāda stāja, lepnums, pašapziņa! Un vēl paša radīts!

Visam, ko tu dari, ir vajadzīgs stāsts un līdzdalība, tad ir cita vērtība!

Jaunās šalkas

Kādām īpašībām jāpiemīt cilvēkam, lai veidotos laba sadarbība?

Eva Baltalksne

Lai veidotos laba sadarbība, jābūt gan laipnam, lai pati komunikācija ir jaukāka, gan draudzīgam. Svarīgi ir arī aktīvi iesaistīties.

Daniela Karpova

Manuprāt, ir jāmeklē draudzība un kopīgās lietas. Jābūt arī atvērtiem, lai veidojas labas sarunas un draudzība.

Kārlis Bēms

Ir jābūt komunikablam un uzticīgam, lai varētu labāk strādāt. Jābūt drosmīgam un nevajag baidīties, jo tad tu nevarēsi izteikt savu viedokli un nebūsi īsti piedalījies.

Līva Kilgišova

Lai labi sadarbotos ar cilvēkiem, ir jābūt laipnam un pacietīgam, jo tā var satuvināties, sadraudzēties un labāk saprast viens otru.

Mariuss Grecis

Manuprāt, cilvēkam ir jābūt respektam un cieņai vienam pret otru, kā arī pacietībai, lai katrs spētu izteikt savu viedokli un kopīgi sasniegt savus mērķus.

Pauline

Šalkas bildēs

Bērība bez dančiem nav īsta.

Siena prieki.

Šaujām prom lietu.

Rita kino.

Pēc pirādziņiem.

Striķu pavēlnieki.

Talka etnogrāfiskā manierē.

Kā cirulītim vai kā lakstīgalai?

Prieks un viss.

Ievirzes

RĪTA MAZBEBRĪŠI

Ši rīta ievirze paredzēta 3-4 gadus veciem bērniem, tāpēc man savam mazbebrītim nācās viltot dokumentus, jo 3 paliks tikai rudenī. Tur viss izgāja gludi. Tomēr jāatzīst, ka tas, kas notiek mazbebrīšu ievirzē, paliek starp mazbebrīšiem un viņu vadītājiem, jo mana gandrīz-trīsgadniece, šķiet, devusi klusēšanas zvērestu un par rīta norisēm atklāj tikai pavisam skopu informāciju. Piemēram, vakar, kad jautāju, ko darīja mazbebrīšos, atbildēja man vien ar diviem vārdiem: "Bija putas!" Tāpēc es Mazbebrīšus uztveru drīzāk nevis kā ievirzi, bet gan slepenu klubu, kurā notiekošais ārpus bērnodārza "Mazputniņš" sētas izlidot nedrīkst. Protams, esmu atradusi dažus lietiskos pierādījumus, piemēram, pirmajā dienā tas bija papīra kronis, ko kopš tā brīža mazbebrīte atsakās novilkt (varbūt arī tas ir saistīts ar slepeno zvērestu?), šodien pārrādās ar paštaisītām salmiņu krellēm, bet meitas mugursomā atradu vēdekli salocītu zīmējumu. Ko tieši tas nozīmē – spriediet paši!

Katru rītu mazbebrītis tiek nodots mazbebrīšu virsvadītājiem Katei un Dāvim, savukārt vakar, kad meita jestri uz kādas takas sveicināja Sarmīti Sedliņu, sapratu, ka visticamāk arī viņai ieņēma kādu svarīgu lomu šajā slepenajā biedrībā. Ceru, ka nesmu izpaudusi par daudz informācijas un šis ziņojums netiks uzskatīts kā Mazbebrīšu slepenā kluba nodevība.

Mazbebrīša mamma E.

VĒJA ZVANI

Vienu vasaru man prātā ienāca no jūras krastā atrastajiem stikliņiem un kociņiem pagatavot vēja zvanu. Šķita – kas tad tur grūts? Paskatījies "Pinterestā" dažas pamācības un aiziet! Dīemžēl vēja zvans neskanēja, turklāt katru rītu nācās pa zemi lasīt izbirus stikliņus, lai tos mēģinātu atkal iedabūt tukšajās mezglu vietās. Tas tomēr izrādījās grūtāk nekā man šķita. Šī iemesla dēļ biju priecīga, pamanot, ka starp pievakares ievirzēm parādījies iespēja darināt vēja zvanus.

Ievirzes vadītāja Rasa Roze piedāvā gatavot vairāku veidu vēja zvanus – gan no manis pieminētajiem stikliņiem, gan bambusa, gan jautrāku variāciju – no karotēm un dakšām. Tāpat var izvēlēties, vai zvanošos elementus kārt garenā objektā vai apaļā koka ripiņā. Kad izvēle ir izdarīta, Rasa soli pa solim izstāsta veicamos uzdevumus. Es izvēlējos veidot vēja zvanu no

bambusiem un tos karināt no jūras izskalotā kociņā. Pirmais darbs bija bambusu sazāģēt. Te jau man likās, ka vēja zvanu lāsts man sekos arī šoreiz, jo pie otrā bambusa gabaliņa ar zāģi iešņāpu sev ikšķi. Kamēr divas meitenītes pēc mana spiediena, izbijušās, skatījās uz mani, es turēju pirkstu mutē. Bet beigās viss labi – pietika vien ar plāksteri un varēja turpināt. Kad zāģēšana pabeigta, tad bambuss jānoslīpē ar smilšpapīru, bet pēc tam jāizurbj caurumiņi – gan bambusu galos, gan kociņā, pie kura tos stiprināšu. Un tad nu paliek pats pinķerīgākais un arī radošākais darbs. Šajā brīdī ir jāizdomā, vai vēlies pievienot savam vēja zvanam dekoratīvus elementus – Rasai piedāvājumā ir dažādu materiālu un krāsu pērlītes, kā arī muižas pagalmā salasītas spalvas. Es sev atlasīju koka pērlītes, kas atgādināja mellenes. Un tad ar diegu un adatu viss jāsak vērta kopā – šim procesam ikšķa trauma par labu nenāca, tāpēc citiem iesaku pirmajā etapā būt uzmanīgākiem par mani.

Es savu vēja zvanu nodarbības laikā paspēju par kādiem 80%, un plānoju to pabeigt šovakar, vai rītvakar, bet novēroju, ka stikla gabaliņu vēja zvanu veidotājiem gāja vēl lēnāk. Rasa teica, ka droši var nākt pabeigt citā vakarā, un ka mēs neviens nemaz nezinām, kurš no ievirzes dalībniekiem te ir pirmo vakaru un kurš jau otro. Ticu, ka ir arī tādi, kas nāks vēl trešo un ceturto, jo nodarbe ir ne tikai aizraujoša, bet arī meditātīva.

Elizabete

Turpinājums no 1. lpp.

Apvienība AANNNA (slēptas reklāmas formātā par rītdienas izrādi "Annas tantes piruetes") uzdziedāja vienu jauku un rotājošu sēļu dziesmu.

Duets Elīna un Mariuss parādīja istas emocijas. "Ļoti forši!" paslavēja vadītājs Gustiņš.

Mūziķe, skaņu terapeite un brīvais gars Madara izdziedāja zemes sajūtas īsti pīrmatnējā manierē.

Ap to laiku koncerta gaitā lietus jau bija kļuvis apnicīgs un, lai uzmundrinātu visus, Indriķis aicināja katru samīlot blakussēdētāju un iedot tam kādu bučiņu uz vaidziņa. Pēc brīža viņš neapmierināti sauca: "Es neredzēju nekādu kustību!" Tad nu gan skatītāji bija spiesti paklausīt.

Kolektīvs "Lai skan" īsti droši uz skatuves nejutās un aicināja palīgā papildspēkus no publikas un tad visi kopā nodziedāja 3x3 ūdensrožu dziesmu.

"Balti bebrī" uzdziedāja "Es nezīnu, kā man būt". Protams, ka dziesma, kuras nosaukumā ir "Es"! Šī ideja esot nākusi no augšas.

Kapela DFPPN (slēptā nozīme – divu fokstrotu popūrijs par meitenēm) uzrāva tādu deju fokstrotu, ka publika vairs nevarēja sēdēt un klausīties, leca kājās un laidās deju ritmos. Ne lietūs traucēja, ne kas.

"Justa bebrīņi" izdziedāja sasāpējušo saieta problemātiku. Īpaši jāuzteic gan dziesmas saturiskais vēstījums, gan horeogrāfiskais noformējums. "Un, ja tev patīk tik ļoti tās ievirzes, tad varbūt tev ir jābūt Bebrēnē!" Ovācijas nerima un bija skaidrs – hits ir dzimis.

"Visi būs labi" serbiski kaislīgā manierē pacēla kājās visus skatītājus. Pat rakstot šīs rindiņas, kāja sitas pret grīdu dziesmas ritmā. "Vīiiiiis būūūs labiiii!"

Un fināla kompozīcijas "Pēdējās mantas un draugi" izpildījumā ballīte kulminē: "Baigi briest brālim bauda ballītes Bebrēnē, bīts, bums, bums," un tādā garā. Solists Bebrs (ar abiem zobiem) visiem pa priekšu! Bauda ballītes!

Gundegate

Brīvais mikrofons bildēs

Horoskopi kārklos, 02.07. – 03.07.

AUNS: Šodien juties īpaši pašpārliecināts, brīžam pat neprātīgs. Kā vilciņš griežas, tā skrienot no vienas ievirzes uz citu, no viena drauga pie nākamā, noreibs arī tava galva – piesargies, ka nejauši nepazaudē ko svarīgu, piemēram, veselo saprātu un mēra izjūtu.

VĒRSIS: Gaidāmi nelieli pārsteigumi. Īstais laiks saprast, kur nedēļas gaitā izsējušās visas mantas, īpaši laba diena, lai kārtotu kaut ko, kas prasa īpašu pacietību, piemēram, lapas kokos vai pārmēru ātri plāpājot izbārstītas baumas.

DVĪŅI: Šodien labāk daudz nedomā, bet dari. Aptausti zemi, zāli, kokus, citus cilvēkus (ar viņu atļauju), ja gribi, ēd ar rokām, ja vajag, roc bedri. Ja nepieciešams fokuss, aizver acis un iztēlojies, ka esi bite. Dūksana tev nāks par labu.

VĒZIS: Šodien tu īpaši labi lasīsi telpu un cilvēkus sev apkārt. Driest spāpēt psihologos, cilvēki to labprāt izmantos. Lieliska diena, lai nodarbotos ar interpretatīvo un laikmetīgo deju.

LAUVA: Tava šīsdienas mantra: “lai mani nīst, lai mani nievā / vienalga man, vienalga man!”. Paskaties uz sevi spogulī. Piemiedz sev ar aci. Tu esi tā vērtā!

JAUNAVA: Šodien rūpīgi iztīri un izdiego zobus, ar saldumiem nepārspilē un uzņem daudz šķidruma...šie ir padomi, ko droši vari klāstīt visiem saviem draugiem un līdzgājējiem – kurš cits par viņiem tā vēl spēš padomāt kā tu? Ja kāds to ņem ļaunā, atceries to neņemt pierē.

SVARI: Meklē līdzsvaru starp vēlmi nolīst vienam kādā klusā istabīnā un vēlmi nozust deju danča jūklī. Vienmēr var apgulties kaut kur, citiem pa kājām, un nodēvēt to par socio-antropoloģisku pētījumu un līdziesaistes performanci. Padari savu neizlēmību par citu cilvēku problēmu.

SKORPIONS: Neturi mēli aiz zobiem, saki, kas jāpasaka – ja nejauši sanāk apdedzināties, palīdzēs desmit minūšu pelde vēsajā diķī. Ja pārņēmusi spriedze, mazliet jāpalēkā.

STRĒLNIEKS: Reizēm loks jānoliek malā un jāļauj medijumam nozust mežā. Lielisks laiks atslodzei, askēzei un atturībai.

MEŽĀZIS: Tavi soļi ir noteikti un mērķtiecīgi. Kad tu stāvi, tu stāvi pareizi. Šodien ir laba diena iemācīt arī citiem, kā pareizi stāvēt un kā – pareizi iet.

ŪDENSVĪRS: Šodien jāpiesargās, lai diskusijas nekļūtu par duēļiem. Asu vārdu labāk paturi pie sevis, asu nazi labāk līdzī vispār nenēsā, it sevišķi, ja tā asmenis garāks par plaukstu – auksto ieroču nēsāšana publiskās vietās ir pretlikumīga.

ZIVIS: Šodien vari veidot smilšu mandalas, viņu mandalas, saskatīt mandalas dejotāju soļos, veidot mandalas no kafijas biežumiem... atceries: kas nāk, tas aiziet tālumā. Un sākas viss no gala.

Krūmos joko

Brīvajā mikrofonā vadītājs Indriķis grupas dalībniekam uzdeva jautājumu. Pēc brīža grupas dalībnieks pārjautāja atpakaļ: “Kāds bija jautājums?” Indriķis apmulsā un godīgi noteica: “Es pats aizmirsu!”

Adišanas ievirzē valda uztraukums. Vienam pazūd valdziņi, citam adāmadata, citam skaits. Tad viena no adītājām nosaka: “Kur palika, kur palika? Dusmīgs palika!”

Gangsteru komplekts atrasto mantu birojā

Krūmu dziesma

Vietējā izloksne – iemācīties un paņemt kādu vārdu līdzī uz mājām

Bašlaks – kapuce	Grīzins – kālis
Ļapšuks – bērzu beka	Bļuznei – plāpā
Ģirtūkles – augstās zilenes	Solts – auksts
Ižbons – liela alus krūze	Cīgeikas kažuceņš – aitādas kažociņš
Zūste – mērce	Špiļkas – augstpapēžu kurpes
Šeļma – nebēdnis	Grīžņi – kāļi
Stuļģis – māla pods	Špaks – strazds
Merkavot – censties	Vužinot – vizināt
Kulaiņi – dūraiņi	Drapes – zāles
Būmeļš – kokvilnas audums	Strēķis – laika posms
Muzlas – smaganas	Kirzdūle – ērkšķoga
Lyndraki – svārki	Pleiders – ceriņš
Mōga – kuņģis	Lašiņi – spēķis
Bļuznei – plāpā	Graule – govju pļeka
Nāzdūgs – kabatlakatiņš	Pakuta – grūtības
Kutasi – bārkstis	Aizblūdēt – apmaldīties
Eikši – nierēs	Cysas – salmi

“Krūmu šalku” redakcija:

Gundega Kalendra, Elizabete Lukšo-Ražinska, Uldis Mauriņš,
Elīna Vendija Ribena, Paulīne Krūmiņa, Alda Palmaha

Foto meistari: Jānis Ruginis

Aicinām piedalīties avīzes tapšanā! Avīze atspoguļo 3x3 saieta dzīvi. To veidojam gan mēs, redakcija, gan tu, saieta dalībniek! Ja tev ir jocīgi atgadījumi, nopietni stāsti, interesantas bildes, sūti uz redakciju: laba.gundega@gmail.com, 26644555 vai nāc ciemos!